

[Tholstrup.]

bindelse med den almindelige inflation, og da vi i går fik forelagt et lovforslag om opretholdelse af den almindelige inflation, må tidspunktet afgjort være inde til at ophæve disse tilskud, som først og fremmest skal hentes gennem skatter og afgifter på andre forbrugsvarer.

Som jeg gang på gang her har fastslået, er det de samme mennesker, der betaler pengene, som nyder godt af tilskuddene. Da den offentlige administration imidlertid koster uhyre meget både ved inddrivelse af beløbene og ved benyttelsen, er processen vel nærmest den, at man tager 3 kr. fra folk og giver dem 2 kr. tilbage, og det bliver samfundet ikke rigere af. Skulle der være en lille nuance i det, den rige og den fattige må give og modtage, bliver denne nuance opvejet af omkostningerne, således at resultatet bliver, at selvom det er til skade for den rige, er det i hvert tilfælde ikke til nogensomhelst gavn for den fattige, men medvirker kun til at holde et højere prisniveau her i landet til skade for vor konkurrenceevne, hvilket er det stik modsatte af lovens formål, da den kom frem første gang. Sådan kan det gå: når sådan en lov bliver for gammel, kan den komme til at virke lige omvendt af, hvad man havde tænkt sig, da man begyndte med den. På baggrund af finansministerens tale i Ålborg, hvor de mennesker, der lod pengene gå op i røg, blev hævet til skyerne og betegnet som samfundets piller, må alle rugbrødsspisere betragte sig selv som fæle orme, der undergraver samfundets støtter, selvom tilskuddet her kun beløber sig til 2 øre om dagen eller et beløb, der svarer til $\frac{1}{5}$ af en cigaret. Vi foretrækker ærlige, naturlige priser på varerne og dermed nedsættelse af skatter og afgifter.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker ordførerne for den velvilje, de har vist forslaget.

Til den sidste ærede ordfører vil jeg gerne sige, at resultatet af hans udtalelser vil blive en nedsættelse af prisen på cigaretter og en forhøjelse af prisen på rugbrød. Det tror jeg i alt fald ikke mit parti kan gå med til.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) mente, at dersom man ophævede maksimalprisen og skulle udregne statstilskuddet på en anden måde — og det er det, forslaget går ud på —, kunne man ikke basere tilskuddet på en maksimalpris, så måtte man basere det på den virkelige rug-

Jeg har foreslået, at man i så fald skulle give et konstant statstilskud, eventuelt, hvis prisen er svingende på rug, få en svingende brødpris. Det ærede medlem spurgte, om det ikke var muligt at få et svingende statstilskud, så man kunne bibeholde en fast brødpris. Det er det samme, som det ærede medlem fru Petra Petersen var inde på. Hvis det er muligt at gennemføre det — og jeg skal gerne undersøge, om der er mulighed derfor —, så vil jeg selv anse det for at være bedre.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Erik Eriksen i, at det ville være meget behageligere for mig, hvis de forhandlinger, der har været ført om disse forhold, var tilendebragt, inden jeg kom på rigsdagen. Det har ikke været muligt. Når man skal forhandle, er der flere parter at tage hensyn til — det ved det ærede medlem også —, så det sommetider trækker længere ud, end man havde ønsket. Jeg skal gøre min største anstrengelse for, at man kan blive færdig med forhandlingerne, inden forslaget kommer herfra, så at man kan få bestemt klarhed over, hvorledes forholdene kommer til at ligge. Ja, jeg takker endnu en gang for de velvillige udtalelser, trods det at jeg nok kunne have ønsket at være lidt længere fremme med de omtalte forhandlinger.

Tholstrup: Jeg var selvfølgelig fuldstændig klar over, at den højtærede landbrugsminister ville trække cigaretterne frem og sige, at det så var dem, der ville blive billigere og brødet dyrere — det hører man gang på gang. Men der er mange andre vigtige forbrugsområder, hvor vi kunne få en nedsættelse til gavn for forbrugerne. Jeg har lige i mit forrige indlæg her nævnt bageriernes råstoffer, så brødprisen måske kunne komme ned af den grund.

Jeg har tidligere her nævnt tolden på mange forskellige forbrugsvarer, f. eks. arbejdstøj, gummistøvler, cykledæk og cykler, eller f. eks. afgifterne på benzin, som ikke vedkommer vejformål, og som fordyrer transporten af de varer, der bruges mest, og som derfor betyder højere priser på kartofler, mælk og andre ting, som det koster meget at transportere ind til byen. Der kan altså være områder nok, hvor man kunne spare disse penge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.